

Šu 4 zákona o společenstvech ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., dle něhož jména členů společenstva nebo jiných osob do firmy pojata býti nesmí. O převod závodu podle čl. 22 obch. zák. a vyznačení poměru nástupnického se tu nejedná, ze znění firmy hlavního závodu to patrno není a jest proto i z toho důvodu přídavek »dříve R. W. & Cie« do firmy odštěpného závodu nepřipustným. I kdyby konečně mělo se za to, že jde tu o přídavek dle čl. 16 obch. zák., pokládá tento soud rejstříkový i takový dodatek z důvodů uvedených za nepřipustný, nelze proto při zapsané firmě hlavního závodu »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným« vyznačiti zřízení odštěpného závodu pod firmou »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, odbočka ve Znojmě, dříve R. W. & Cie« a proto rozkladu nevyhověno. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil poukázav k jeho důvodům.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, jest v nesporném řízení dovolací rekurs přípustným jen tehdy, je-li napadené usnesení ve zřejmém rozporu se zákonem nebo se spisy, nebo je-li zmatečným (§ 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Těchto podmínek zde není a nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno. Vzhledem k vývodům tohoto rekursu třeba dodati ještě toto: Nejde tu o firmu odvozenou ve smyslu čl. 22 obch. zák., neboť pobočka není vedena pod firmou »R. W. & Cie«, nýbrž pod firmou »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, odbočka ve Znojmě«, kde tedy slova »dříve R. W. & Cie« tvoří jen dodatek. Nebylo by závady, by k hlavní součástce firmy, zvolené pro samostatný závod na rozdíl od závodu odštěpného nebyl připojen dodatek poukazující k dřívějšímu majiteli podniku. (Čl. 16 obch. zák.). Použití jeho pro firmu odštěpného závodu brání však předpis čl. 21 obch. zák., dle něhož firmu scil. hlavního závodu, tedy tutéž firmu s případným poukazem k vedlejšímu závodu nutno ohlásiti k zápisu do obchodního rejstříku vedlejšího závodu, takže totožnost firmy jest pravidlem. Výjimku připouští čl. 21 druhý odstavec obch. zák., která má svůj původ v zásadě výlučnosti firmy normované v čl. 20 obch. zák. Zvolený v tomto případě dodatek »dříve R. W. & Cie« jest tedy již sám o sobě nepřipustným, nehledíc ani k tomu, že by i při jeho zařadění až za slova »odbočka ve Znojmě« mohla vzejíti pochybnost, zda se dodatek nevztahuje i na hlavní závod, což by se nesrovnávalo se skutečností.

Čís. 5995. •

Není závady, by do firmy nebyl pojat zcela nezávažný dodatek, jenž není s to, by vyvolal omyly.

(Rozh. ze dne 4. května 1926, R I 370/26.)

Rejstříkový soud zapsal do rejstříku firmu: »Troja«, obchod se střížním, galanterním a stávkovým zbožím, jakož i výroba a prodej prádla a zástěr, K. S. a W.« Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury změnil napadené usnesení v ten rozum, že uložil společnosti K., S. a W., by ve lhůtě, která jí bude stanovena rejstříkovým soudem, zvolila jiné, stavu věci i zákonu hovící znění firmy, jinak že by po marně uplynulé lhůtě byla z rejstříku vymazána. Důvody: Předpisy dané pro kupce platí také pro obchodní společnosti (čl. 5 obch. zák.) a platí tedy i pro společnosti předpis čl. 16 obch. zák. o přípustnosti dodatků ku znění firemnímu. Přípustny jsou tedy i při veřejných obchodních společnostech jen takové dodatky k firmě, které slouží k bližšímu označení osoby neb obchodu. Za takový dodatek nelze však považovati dodatek »Troja« v tomto případě do firemního znění pojatý, neboť dodatek tento nemá žádného vztahu ani k osobám veřejných společníků ani k předmětu závodu společností provozovanému. Nelze tedy dodatek »Troja« pokládati za přípustný, to tím méně, poněvadž by jím veřejnost mohla býti klamána o pravé povaze společnosti. Nemůže tedy zvolená firma obstáti a jest nutno, aby společnost zvolila jinou stavu věci i zákonu hovící firmu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že firemní přídavek »Troja« jest ve smyslu čl. 16 obch. zák. nepřipustným, neboť i tento přídavek slouží bližšímu označení závodu, a nanejvýš tomu, by od závodů stejných neb podobných a majících snad i jinak podobnou firmu byl odlišován. Správným jest názor projevený i živnostenskou komorou, že jakékoliv přídavky, které by mohly klamati veřejnost o povaze společnosti, jsou nepřipustny (Staub-Pisko, Vídeň 1908, I. svaz. čl. 16, § 4). Než takovým přídavkem slovo »Troja« není, neboť jest ve směru tom zcela indiferentním a nelze seznati, jak by klamati mohl.

Čís. 5996.

Pokud lze z nesprávného a teprve po delší době na správnou daleko vyšší číslici opraveného vyúčtování elektrického proudu zřízencem elektrárny dovozovati závazek elektrárny ku náhradě škody odběrateli, ježto nemohl úplatu za elektrický proud započítati do cen a pokud jest přičísti spoluzavinění i odběrateli (jeho zřízencům).

(Rozh. ze dne 4. května 1926, Rv I 1798/25.)

Žalující obec domáhala se na žalované firmě zaplacení za dodaný proud (115.542 Kč) a za instalaci přípojky (22.256 Kč). Žalovaná namítla započtením vzájemnou pohledávku 115.542 Kč z důvodu náhrady škody, ježto prý nemohla v letech 1921 až počátkem roku 1924 zakalkulovati do režie cenu elektrického proudu, který jí byl teprve dodatečně